

Brkinska duglazija je najvišje izmerjeno drevo v Kraškem gozdnogospodarskem območju

Nekatera drevesa, ki po svojih lastnostih izstopajo iz množice podobnih, so občudovanja in spoštovanja vredna; simbolizirajo in povezujejo preteklost s sedanjostjo in prihodnostjo. Eno takih izjemnih dreves je Brkinska duglazija, ki raste ob cesti Škoflje – Vareje, pri odcepu za Zavrhek, na nadmorski višini 360 m.

Na pobudo zaposlenih na Zavoda za gozdove Slovenije (ZGS), Krajevne enote Sežana so na drevo splezali in izvedli meritev s trakom štirje učitelji Srednje gozdarske in lesarske šole (SGLŠ) Postojna: Tine Božič, Andrej Čeč, Josip Maljevac in Andrej Samsa. Izmerjena višina 47 m jo uvršča na vrh seznama izjemnih dreves v Kraškem gozdnogospodarskem območju. Gozdarji so izmerili, da je njen prsni premer 80 cm in ocenili, da njen volumen znaša 11,5 m³. Izmerjena duglazija je bila del skupine, ki je bila

na Brkinah najbrž posajena leta 1954 in je zato začela šele sedmo desetletje svojega življenja. Na raziskovalni ploskvi, osnovani na gozdni posesti Agrarne skupnosti Škoflje-Zavrhek as., namenjeni preizkušanju te tujerodne drevesne vrste na brkinskem rastišču, še vedno raste 44 duglazij.

ZGS je leta 2021 izvedel tudi merjenje višine naše najvišje duglazije, ki raste v celjskem Mestnem gozdu v Pečovniku pri Celju. Drevo je bilo visoko 67 m, prsni premer je znašal 150 cm, ocenjen volumen pa 27 m³. Pečovniška duglazija, ki so jo poimenovali Gaberka, je za dobre štiri metre višja od Sgermove smreke na Koroškem, ki je naše najvišje avtohtono drevo.

Duglazija (*Pseudotsuga menziesii*) izvira iz zahodnega dela Severne Amerike. Je drevesna vrsta iz družine borovk, kamor sodijo tudi bori, jelke, macesni, smreke, cedre in druge vrste. Najvišja duglazija, ki raste v ZDA, presega 100 m višine. Raste hitro in je v primerjavi s smreko odpornejša na sušo. Zato se razmišlja, da bi jo pri nas sadili v gozdovih namesto smreke, ki jo v tem stoletju ogrožajo ujme in gradacije škodljivcev, kar je povezano s podnebnimi spremembami.

Branka GASPARIČ
Zavod za gozdove Slovenije, OE Sežana

Foto: arhiv ZGS in SGLŠ Postojna

